

There is nothing that I have to suppress. There is nothing to gain or lose. The fact is that Sri Jesudas was the Chief promoter. He brought into existence this company with his own associates and shareholders. The delay was due to urban ceiling and executing hypotecation deed. Due to this reason there was no flow of funds and the work therefore came to a standstill. The corporation provided further sum of Rs 150 lakhs and the terms and conditions are to be finalised in consultation with the State Government. They did not come forward because they suspected that Sri Jesudas will not be in a position to complete the work. That is all. There is no need to declare it as a sick unit. We had discussion with the bankers and financial institutions and as per the guidelines issued by the IDBI we have inducted our own directors under promoter quota. There are 13 directors. We have put Sri G.V.Reddy. On the Board we have 10 directors. Regarding the question of shares of the value of Rs 11,000 under the company law any person can become a Managing Director of a company if he puts the prescribed shares. Sri Jesudas took advantage of that provision because he had put shares and held licence and other directors made him the Managing Director. According to rules and norms of the company he has drawn whatever is allowed and there is no misappropriation. The only thing is, he could not manage well in time. Now instead of allowing it to become a sick unit the Government have gone to its rescue and the cost is likely to go upto Rs 38 crores. We are in a comfortable position.

MR. SPEAKER:—Now Questions are over.

Speaker's Report

MR. SPEAKER:—As required by sub-rule (1) of Rule 18 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in the Legislative Assembly I report that the Governor was pleased to address the both houses of the Legislature on Thursday, the 18th January 1979. And I also place a copy of his speech on the Table of the House.

GOVERNOR'S SPEECH

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮತ್ತು, ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಸದಸ್ಯರೇ,

1979ನೇ ವರ್ಷದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಸಂತೃಪ್ತಿ, ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಜಂಟಿ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿಂದೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಸಂಭವಿಸದ ನೆರೆ ಹಾವಳಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ರೋಗರುಜಿನಗಳು ಹುಟ್ಟಿ ಕೊಂಡವು. ಜಪಾನಿನ ಎನ್ಸೆಫಲಿಟಿಸ್ ಖಾಯಿಲೆಯಂಥ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ನೊಂದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ಹಾನಿಯಾಗದಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಸುದೈವ.

Food production in the State is expected to reach an all time high of 75 lakh tonnes. Our reservoirs and tanks have filled and we can look forward to second crops in many areas which normally do not have them.

Food stocks as of today, held by the State Food department and the Food and Civil Supplies Corporation, are of the order of 97 thousand tonnes in terms of paddy. Foodgrains are easily available in the market today, and the wholesale prices of foodgrains are on the decline. My Government is indeed concerned not only with ensuring a proper distribution of foodgrains throughout the State, but also a proper price for the farmer.

In its efforts to ensure proper distribution of foodgrains throughout the State, my Government continues to run, through various agencies, 10,533 fair price shops in rural areas and 3532 in semi-urban and urban centres. In the City of Bangalore, there are 825 fair

price shops, and foodgrains continue to be available under the public distribution system, but there is very little difference between the open market price and the Government issue price. Naturally, this has presented my Government with the problem of holding a large stock of paddy and other foodgrains which is not likely to move easily. We are, therefore, concerned with shifting our outlook from handling the problems of shortage to one, quite suddenly, of plenty.

My Government welcomes the recent decision of the Government of India to extend and expand the public distribution system by distributing not only food articles but also other essential commodities. However, my Government would like this to be put on a firm foundation by making it a permanent feature. It is also necessary to ensure a regular supply of such articles. Once this is done, it would be necessary to eliminate parallel trade or distribution in these essential commodities outside the public distribution system.

The falling prices of foodgrains will adversely affect the large agricultural community, which is the bed-rock on which the State's economy is based. To prevent this, my Government has assured the purchase of foodgrains from all producers who wish to sell them at the rates offered by Government. As a further measure of support, my Government has recently decided that payment of Government dues like land revenue, water rate, etc., as also the cooperative dues, may be accepted in kind, i.e., by way of foodgrains. This will also apply to hybrid jowar, but in a slightly modified form as we have taken advantage of the offer of the Food Corporation of India and are purchasing hybrid jowar for eventual transfer to the Corporation at its buying rate.

My Government has been concerned about the increasing problem of rural unemployment, which even with the improving agricultural production and the widening extent of irrigation activity, has not reduced. We have, therefore, introduced an employment affirmation scheme which, in the financial year 1978-79, will cover 45 selected taluks and which we hope to extend to some more taluks during the year 1979-80. It is our hope that by 1982-83, the employment affirmation scheme, which ensures 100 days' work in a year in the slack season to any able bodied person, will be extended throughout the State.

My Government is also paying special attention to the problems of small farmers. You will be happy to know that we have extended the operation of the small farmers development agency programme to the entire State. As a result, the scheme which was in operation in 10 Districts, out of which eight were under the Centrally sponsored programme, has been extended to the remaining nine Districts thereby covering the entire State. In so doing, my Government will be accepting the financial liability for implementing this scheme in eleven districts in the State. Ours is perhaps the only State in the country to have done this.

Under this programme, about 3.2 lakh small and marginal farmers and agricultural labourers have benefited. During the years 1974-78 the subsidy given to attract institutional finance was around Rs. five crores and the institutional finance advanced has been of the order of about Rs. 36 crores. It is hoped to cover about 10 lakh beneficiaries by the end of the new medium-term Plan. The State has proposed an outlay of Rs. 17 crores for this programme excluding institutional finance.

Thanks to the initiative taken and the support given by my Government to the banking system, about Rs. 9.5 crores have been given by the nationalised commercial banks under the Differential Interest Rate Scheme to artisans and other weaker sections of society. This has benefited more than 1.8 lakh persons.

My Government has made repeated demands that the minimum advances under the Differential Interest Rate Scheme be raised from its present level of half per cent to two per cent in order to meet the increasing credit requirement to artisans and other weaker sections. I am happy that my Government's repeated efforts have borne fruit and at the instance of the Government of India, the Reserve Bank of India has directed the nationalised banks to increase the quantum of money to be lent under the scheme to one per cent. My Government hopes that our plea that it should be still further increased to two per cent of the total advance will soon be conceded.

My Government has offered to stand guarantee for all the advances made by the nationalised and private sector commercial banks under the Differential Interest Rate Scheme. With this, the commercial banks should be able to give loans to the weaker sections, in still larger measure, without any hesitation.

My Government will be spending this year about Rs. 48 crores on health and family welfare services. There are now 1,756 medical institutions in the State with a total bed strength of 31,367, the bed to population ratio being 1 : 1050, compared to the All India figure of 1 : 1600. We have one doctor for every 2,300 persons. Our problem, however, has been to provide adequate medical facilities in the rural areas as distinct from the semi-urban areas. In an effort to meet this

problem, we have decided to introduce the Central Government's Community Health Workers' Scheme. The need to regulate the growth of population continues, and it is fortunate that the public itself is willing to appreciate the need for some sort of measure to contain the soaring population. Persuasion remains the corner-stone of the State Government's policy on family planning, and the public has come forward to take 65,529 contraceptive and 19,591 IUD. These are apart from 58,925 sterilisations which have been performed. We are continuing to pay special attention to the need to control malaria, filaria, leprosy, tuberculosis, gastroenteritis and other communicable diseases.

We have also decided in principle to take over dispensaries run by the Taluk Development Boards and Municipalities, and as a first step in this direction, 56 dispensaries will be taken over before the 31st of March 1979.

Our efforts to improve the health of our people will be infructuous if we do not ensure proper drinking water supply, both in the rural areas and towns. The City of Bangalore has been covered by the Bangalore Water Supply and Sewerage Board; but the supply of water even after the completion of the Cauvery First Stage Scheme has become inadequate for the growing City. We are, therefore, planning to take up schemes that would substantially augment the availability of water so that the City of Bangalore will have an abundant supply of water by 1985-86. The problem of towns which are covered by the Karnataka Urban Water Supply and Drainage Board, continues to be acute. The real problem is that municipalities are unable to raise resources needed to meet their portion of the water supply schemes. My Government is paying special attention to this problem and we hope

to work out a more feasible solution to ensure that all towns in Karnataka get not only protected drinking water but also an adequate supply of it.

In the villages, the problem can only be handled through the National Rural Water Supply Scheme, and the scheme of borewells which we have been implementing. So far, we have been able to sink 21,406 successful borewells, covering 18,227 villages. Special attention has also been paid to seeing that Harijan Colonies and the colonies where Janata Houses have been set up, get adequate drinking water. During the current year 2502 problem villages have been provided with borewells. It is planned to provide such wells to all the remaining villages by the end of next year. In order to ensure proper functioning of borewells; mobile units are set up, at the rate of one in each district and mechanics have also been appointed in taluk headquarters. During the current year, 20,031 hand pumps have been repaired so far by the maintenance staff. Improvements are also being effected in the quality of the tools and machinery used.

The Bangalore Development Authority is implementing ten schemes, as a result of which 43,000 more sites will become available in about two years. The Authority has also taken up construction of 2,561 tenements, in addition to 1,064 that have already been completed. Special attention has, however, to be paid to the construction of tenements for housing slum dwellers and to slum improvement schemes. At present, there are three agencies operating in the City of Bangalore, viz., the Corporation of Bangalore, the Bangalore Development Authority and the Karnataka Slum Clearance Board, and my Government is seized of the problem of ensuring that there is no overlapping in their activities. All these agencies have been given

substantial funds either through the State Government or through the Housing and Urban Development Corporation of the Government of India, for slum improvement schemes.

Not enough attention has been paid in the past to the need to provide sites for the urban poor. My Government has, therefore, introduced a scheme very recently, as a result of which the urban poor will be given sites, a substantial part of the cost of the sites being met in the form of subsidy by the State Government and the balance in the form of beneficiaries' contribution or loans from the municipalities.

During the year 1978-79, my Government has provided Rs. 15 crores inclusive of loan assistance of Rs. five crores from the HUDCO for the People's Housing Scheme. Besides, 5,520 houses will be added by the Karnataka Housing Board this year. In the coming year, my Government intends not only to continue the pace of investment in rural housing but also to step it up.

Although the Karnataka State Road Transport Corporation has one of the largest fleets in the country, no one can accept that the size of its fleet is adequate for the population of this State. Economic development of the State has resulted in more rapid movement of persons from place to place, and greater demands have been made upon the facilities offered by the Karnataka State Road Transport Corporation and the Bangalore Transport Service. The Karnataka State Road Transport Corporation has arranged through a consortium of banks, loans to the tune of Rs. Five crores as a result of which it is hoped that 300 more buses will be added to the existing fleet of 4,499. One problem which has been plaguing the Corporation is the number of overaged buses which are still on the road. These

will have to be continued in service for some more time but, gradually, over the years, we hope to withdraw them from active use.

My Government would be spending about Rs. 141 crores on education this year. To-day, there are 47.30 lakh children in the primary and 5.78 lakh children in the secondary schools. The number of primary schools in the State has increased from 33,826 to 33,946 and secondary schools from 2,452 to 2,518 during the year. The three Universities in the State continue to be liberally assisted in implementing their development programmes.

The decisions of my Government to increase its contribution towards construction of primary school rooms from Rs. 2,500 to Rs. 4,500 per room has continued to yield good results. During the last year, my Government has constructed 2,000 class rooms for primary schools; and as a result of this decision, 2,200 additional rooms will be added during the current year.

As the members are aware, the State has been implementing a programme of Adult Education. A massive programme of National Adult Education will be implemented from 1979-80. The preparations for this programme are in progress. My Government, however, is distressed that the Government of India has scaled down its programme of investment in this scheme to about 20 per cent of what was originally envisaged.

My Government has recently reconstituted the five Academies, viz. Karnataka Sangeetha Nritya Academy, Lalitha-Kala Academy, Natak Academy, Sahitya Academy and Urdu Academy as autonomous bodies. They were hitherto functioning as advisory bodies to the Directorate of Kannada and Culture. The changed status accorded to them will give them the functional autonomy both in financial and administrative matters.

This has been done in the interest of the achievement of better results in the development of art and culture. Another important welfare measure taken during the year by my Government is the sanction of two categories of honoraria at the rate of Rs. 500 and Rs. 250 per month to nearly 190 distinguished persons in the field of drama, music, literature, fine arts, social work and journalism.

My Government continues to be fully committed to the welfare of the Scheduled Castes, Scheduled Tribes and other weaker sections of society. One major step introduced during the last year was providing of reservation for the promotion of Scheduled Caste/Scheduled Tribe persons working in Government to the extent of 18 per cent. The age of entry into Government Service is also being raised to 35 for Scheduled Castes/Scheduled Tribes, 33 for persons belonging to the backward classes and 30 for others.

There are now 327 Government hostels with 20147 boarders from the Scheduled Caste Community and 14 Government hostels with 794 boarders belonging to the Scheduled Tribe Community. 10 hostel buildings were completed during the last year and thirty more hostel buildings are in various stages of construction. We have established 200 pre-matric and 40 post-matric hostels for students of backward classes. These hostels are intended to provide boarding and lodging facilities for 13,250.

My Government has recently agreed to the establishment of the Karnataka Wakf Development Corporation. This Corporation is intended to develop wakf properties and assist institutions and organisations. My Government is also examining the proposal to extend some financial assistance to the corporation,

The Integrated Family Welfare Services Scheme was extended during the year 1978-79, so that every district has now one taluk covered under the scheme. The total coverage of the scheme is 45,301 beneficiaries. The Special Nutrition Programme is intended to provide supplementary nutrition to children below the age of 6 years and pregnant and lactating mothers of low income group from urban slums and tribal areas. The number of beneficiaries under the scheme is 2.25 lakhs, as against 1.3 lakhs last year. This being the International Year of the Child, we propose to increase the coverage to three lakhs children. Apart from this, the mid-day meals programme benefits 15.27 lakh children including 4.77 lakh pre-school children. We will have spent nearly Rs. 563.00 lakhs on nutrition during the year.

As the members are aware, the State's land reforms legislation has already effected far-reaching social changes, particularly with the transfer of occupancy rights to the tenants. The Land Tribunals, with non-official representation, have by end of November, 1978, been able to decide 392,501 applications, out of the total number of 7,48,707 applications pending before them, as a result of which occupancy rights in respect of 10,12,135 acres have been conferred on 2,43,338 tenants. Under the amendments to Land Reforms Act brought into force from 1st January 1979, we have now extended the time for filing of applications from persons claiming to be tenants for a further period of six months. The Amendment Act also provides for conferring the right to a home-stead on landless labourers. The deliberately contemplated provision in the Land Reforms Act, to make the Land Tribunals' decisions final, has, in the view of my Government, been largely responsible to keep thousands of poor tenants out of the frustrating long drawn out court proceedings,

as can be seen from the fact that as against about 4 lakh applications dealt with by the Tribunals, only in about 16,000 cases the parties have preferred writ petitions in the High Court.

In my Government's plan to stabilise agriculture and to increase agricultural production, investment in irrigation continues to be the main thrust. The area under irrigation will have risen from 8.58 lakh hectares in the year 1972 to 20.33 lakh hectares by March 1979 and during the period a sum of Rs. 403 crores will have been invested. The Malaprabha dam has been completed and 89,150 hectares are now being irrigated by it. The Kabini left bank canal has been completed and 95 Kms. of right bank canal has also been completed. We hope to complete the right bank canal by 1982-83. The Hidkal dam has been completed, and the entire potential under the left bank canal has been created. The construction of the Hemavathi dam is nearing completion and the crest gates are expected to be installed by June, 1979, in consequence of which we will have there a full storage of 37 TMC. My Government has decided to construct the Bagur-Navile tunnel which will enable us to bring the Hemavathi waters to Tumkur District. The Harangi dam has been completed upto the spillway crest and a storage of three TMC is now possible. The construction of the dam will be completed by 30th June, 1979, creating the full storage potential of 6.4 TMC. A sum of Rs. 27 crores was provided for the Upper Krishna Project for the year 1978-79. We are planning to complete the Narayanapur dam by June, 1980, with a storage of 37 TMC. You will be happy to know that the Varuna Nala Committee under the Chairmanship of Shri I. M. Magdum has presented its report and that my Government has accepted, in principle, its main recommendations.

A sum of Rs. 62 crores will have been spent from 1972 onwards on Minor Irrigation, by the end of March, 1979, and 1.92 lakh hectares will have been brought under minor irrigation. Master Plans for each district for Minor Irrigation are under preparation. Government has also approved desilting of 20 minor irrigation tanks on an experimental basis, and the work has been taken up.

Agricultural production has been increasing steadily. We have been able to increase the coverage under high yielding varieties. We have also introduced a new agricultural extension scheme with World Bank assistance. Under this scheme, agricultural extension workers at the village level will be available at the rate of one for about 800 families in dry areas and one for about 400 families in irrigated areas. The scheme has been introduced in the State with effect from 1st October, 1978, and will be implemented in a suitably phased manner.

Agricultural extension is only one of the major components of the total input for agricultural production. Perhaps one of the major problems we have been facing is the supply of agricultural credit to the farmer. While the co-operative structure continues to function, the recoveries have proved to be grossly inadequate. My Government is particularly concerned in that only 95 out of the 176 Primary Land Development Banks in the State are able to channelise the finances required by farmers. Consequently farmers are being denied agricultural credit in several areas of the State.

All the villages in the State have been covered under the universal membership programme. 31.34 lakh families out of the total number of 35.69 lakh agricultural families in the State have been brought within the co-operative fold, thus recording 85 per cent

coverage. All small farmers in the State have been covered. Reorganisation of credit societies in accordance with my Government's policy has resulted in our having 4,300 Primary Agricultural Co-operative Societies as against 8,300 societies we had earlier.

My Government has been assisting the small traditional fishermen to go in for mechanisation to better their lot. Recently the Government of India have approved a project for construction of a fishing harbour at Mangalore at a total cost of Rs. 43 lakhs. A Brackish Water Prawn and Fish Farm will be established at Kanasgiri in Uttara Kannada District as a Pilot Project under Central Sector Scheme at a total cost of Rs. 14.63 lakhs.

The Karnataka Dairy Development Corporation has so far been able to set up 742 Milk co-operative societies as envisaged under the agreement with the World Bank. Other connected components of this Project have also been progressing well. Members are aware that the Government of India has been proposing introduction of a new scheme called the National Dairy Project (Operation Flood II). We hope that Karnataka will be one of the States covered by this project. The White Revolution will be extended to every corner of the State. My Government has sanctioned the setting up of a milk powder plant at Dharwar, to take advantage of the increased supply of milk in that area.

The shortage of power which was very acute in 1977-78 eased off to some extent during the last year, with the filling up of the reservoirs. The demand for electricity, however, continued to outstrip supply. We have, therefore, had to purchase power from the neighbouring States of Tamil Nadu, Kerala and Maharashtra. The inter-State transmission line between Kerala and Karnataka has been completed and is now

in a position to carry over three million units of power per day.

My Government is grateful to the Government of Kerala for continued substantial supply of power to our State. A long-term agreement in this behalf is expected to be reached at the tripartite meeting of Power Ministers of Kerala, Tamil Nadu and Karnataka scheduled to meet shortly. With an exceptionally good monsoon this year and the likelihood of increased imports from the neighbouring States, a new power policy for the current plan period has been enunciated and given effect to from 1st January 1979.

Power from the Nagjhari power house of the Kali river is expected to be available by June 1979. This, however, will be only a seasonal additional supply and we have, therefore, to go ahead with all our other projects. The first and second units of the Linganamakki dam power house giving us an additional capacity of 55 MW will be commissioned shortly. The work has been started on the Varahi, Chakra and Savehaklu Projects. Preliminary work in respect of the Raichur Thermal Power Project has started. Physical work is expected to start early.

During the current year upto the end of November, 1978, 436 villages and harijan bastis have been electrified, and 7,926 IP sets have been energised. So far 19,070 villages and 680 harijan bastis have been electrified and 2,67,198 pump sets energised.

Two of the major industries which have begun to take shape during the last year are the Mysore Paper Mills and the Vikrant Tyres. The former, which has a major expansion programme financed by Rs. 100 crore loan from the Industrial Development Bank of India and other financial agencies, will ultimately have a turnover of Rs. 41.51 crores producing 37,000 tonnes

of writing paper and 75,000 tonnes of news-print. Vikrant Tyres which, for a number of years, was going through difficult management problems, has now been set on a firm footing, with the Government taking over the management and increasing its investment in the Company. Loans from the Industrial Development Bank of India have been raised and it is hoped that with the Czech collaboration for the production of tyres, the Company will be able to begin commercial production by end of 1979. Ultimately, the project will have an installed capacity of five lakhs tyres and tubes per annum.

The Karnataka Industrial Investment and Development Corporation, which originally gave life to Vikrant Tyres, has continued its programme of giving financial assistance to a number of companies and its total assistance by way of equity and loan to-date amounts to Rs. 29.86 crores to 158 units generating a total investment of approximately Rs. 280 crores. The State Financial Corporation which has concentrated its efforts on providing concessional financing in backward areas, was able to provide assistance of Rs. 10.15 crores to 228 units during last year (1977-78).

The Karnataka State Small Industries Development Corporation has increased its activity substantially and its turn-over has increased from Rs. 190.56 lakhs in 1976-77 to Rs. 413.00 lakhs in 1977-78. The Corporation has also been able to complete the construction of 209 sheds in the Peenya Industrial Estate, and has plans to set up another industrial estate in Bangalore. It has so far completed more than 1200 sheds in 29 industrial estates in the State. It has also a plan to construct 10 mini sheds in each of the taluk headquarters.

In accordance with the new industrial policy of the Government of India to promote the rapid growth of small scale and tiny industries with a view to maximising employment and raising income levels in rural areas, my Government has set up District Industries Centres according to the pattern prescribed by the Government of India, in seven Districts in Karnataka. The required staff has been sanctioned and steps are being taken to implement the programme in detail. Action plan for each District Industries Centre for the next four years is being chalked out on an annual basis. This will ensure that in each district, there will be only one agency to deal with all requirements of small and village industries. All the services and support required by small and village entrepreneurs will be provided, under the single roof of the District Industries Centre.

Khadi and Village Industries Board has been able to complete, by November, 1978, 715 gobar gas plants and is expected to complete by March, 1979, about 2,500, as against 2,120 completed during the year 1978.

A plan for the proper exploitation of our forest wealth and for its development has been put into action. To supplement the Government's efforts in the afforestation programme, the tempo of which has increased to 40,000 hectares, by Government has also allotted degraded lands to the paper factories in the State for raising bamboo and eucalyptus plantation. To encourage tree-planting in private lands in the rural parts in particular more than 174 lakhs of seedlings with fodder and firewood value were supplied free.

The requirement of firewood by the weaker sections and of bamboos and canes by the Medars and Buruds have been substantially met by opening depots at convenient points and supplying the material at reasonable

prices. The Forest Department has undertaken the supply of log-timber requirement for carrying out the Peoples' Housing Scheme.

Though our State has several attractions to offer to foreign tourists, they go mainly to Delhi, Agra, Khajuraho, Bombay and Calcutta, possibly because of inadequate advertisement.

My Government has recently constituted a Zoo Authority with a view to conserving wild life and developing zoological gardens. It has also suggested to the Government of India (a) the development of the Badami Tourist Complex, (b) the development of Mysore Complex which includes the Wild Life Sanctuaries at Bandipur and Nagarhole and the Bird Sanctuary at Srirangapatna, and (c) introduction of sound and music programmes.

My Government has decided that every village in the State should be connected by an all weather road. A master plan to link all the villages in the State is being drawn up, the total cost of which is Rs. 750 crores. The total length of roads in Karnataka, at present is 90,567 Kms., out of which 67,245 Kms., is in the charge of the Public Works Department, and the length of road per 100 sq. kms. is 49 Kms., which places Karnataka among the best developed States in the country.

My Government has been endeavouring to persuade the Central Government to invest on the development of railways in the State. Our efforts, however, have not been successful, in spite of the many inducements and offers of financial commitment which should make the project viable. The Government of India is yet to sanction the conversion of the Bangalore-Mysore railway line into broad gauge. We are, however, happy to know that the Government of India has

finally decided to go ahead with the Wheel and Axle Project at Yelahanka.

The Vijayanagar Steel Plant, the case for which has been put forward for the last 15 years or more, has yet to receive the attention it is due. Since the Iron ore in the Hospet-Bellary sector is of high grade with iron content even upto 67 per cent, we are unable to understand why there has been tardiness in going ahead with this project. Many Expert Committees including the British American Steel for India Consortium, which went into the sites for the location of steel plants more than ten years ago, recommended Hospet as the best site for setting up a steel plant. My Government has been continually pressing the Government of India to accept the claim of the people of Karnataka and implement the Vijayanagar Steel Plant Project.

It is gratifying to note that the Prime Minister in a letter to my Chief Minister has observed that "the question of shore-based export oriented plant at Mangalore is being considered separately. It has many difficulties and since it has nothing to do with the question of Vijayanagar Steel Plant, I do not think any grievance can be made of it".

My Chief Minister has been in the vanguard of those political leaders in the country, who have been pressing for a greater financial and administrative devolution to the States. We are happy to note that the Seventh Finance Commission's approach recognised the need for greater financial devolution to the States. The details of the additional revenues which will accrue to the State will be spelt out by my Finance Minister when he presents the budget to you shortly. This will enable my Government to put forward a much bolder plan for the year 1979-80. My Government has

proposed an outlay of Rs. 486 crores for the annual plan 1979-80, and though final discussions with the Planning Commission have yet to take place, this is substantially higher than the approved outlay of Rs. 332 crores for the year 1978-79.

The peaceful tenor of the State was somewhat disturbed by a few incidents during the bye-election for the Chickmagalur Lok Sabha seat and recently during the agitation following the imprisonment and expulsion from the Lok Sabha of Smt. Indira Gandhi. My Government took steps to maintain law and order and to bring about normalcy and has given strict instructions that law and order should be maintained throughout the State, irrespective of the causes for agitation. My Government is considering the imposition of a punitive tax, under the Karnataka Police Act to cover at least a portion of the value of the properties destroyed in riots, communal disturbances and other similar disturbances.

Industrial harmony in the State has been successfully maintained and many threats of major strikes in public sector enterprises were averted through the determined conciliation efforts of the Labour Department.

ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ, ಅದರ ಪರಿಶೀಲನೆಗೆ ಉಳಿದಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಧೇಯಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾದೇಶಗಳ ಬದಲಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ವಿಧೇಯಕಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಕೆಲವು ಹೊಸ ವಿಧೇಯಕಗಳನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗುವುದು.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಅಶಿಸುತ್ತೇನೆ.

JAI HIND

ರಾಜ್ಯಪಾಲರು ಮಾಡಿದ ಭಾಷಣದ ಕನ್ನಡ ಭಾಷಾಂತರ

ಮಾನ್ಯ ಸಭಾಪತಿಯವರೇ, ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮತ್ತು ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಸದಸ್ಯರೇ,

1979ನೇ ವರ್ಷದ ಮೊದಲನೆಯ ಅಧಿವೇಶನಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸ್ವಾಗತ ಬಯಸುತ್ತೇನೆ, ನಿಮ್ಮ ವೈಯಕ್ತಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಚಟುವಟಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿಮಗೆ ಶ್ರೇಯಸ್ಸು ಹಾಗೂ ಸಂತೃಪ್ತಿ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲೆಂದು ಹಾರೈಸುತ್ತೇನೆ.

ನಾನು ವಿಧಾನ ಮಂಡಲದ ಜಂಟಿ ಅಧಿವೇಶನವನ್ನು ಉದ್ಘಾಟಿಸಿ ಮಾತನಾಡಿ ಸುಮಾರು ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದೀಚೆಗೆ ಅನೇಕ ಘಟನೆಗಳು ನಡೆದಿವೆ. ಉತ್ತರ ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆದೂ ಸಂಭವಿಸದ ನೆರೆ ಹಾವಳಿ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ರೋಗರುಜನಗಳು ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು; ಜಪಾನಿನ ಎನ್‌ಸಿಫಲ್ಬೈಟಿಸ್‌ನಂಥ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡವು. ನೊಂದವರಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಭಯಂಕರ ಹಾನಿಯಾಗದಿರುವುದು ನಿಜಕ್ಕೂ ನಮ್ಮ ಸುದೈವ,

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆದಿಗೂ ಆಗದಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ, ಎಂದರೆ 75 ಲಕ್ಷ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಆಹಾರ ಉತ್ಪಾದನೆಯಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ನಮ್ಮ ಜಲಾಶಯಗಳು ಮತ್ತು ಕೆರೆಗಳು ತುಂಬಿವೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಎರಡನೇ ಬೆಳೆಗಳು ಆಗದಿರುವ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಹ ಬೆಳೆಗಳನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಬಹುದು.

ರಾಜ್ಯದ ಆಹಾರ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಮತ್ತು ನಾಗರಿಕ ಸರಬರಾಜುಗಳ ನಿಗಮದಲ್ಲಿ ಈಗ ಸುಮಾರು 97 ಸಾವಿರ ಟನ್‌ಗಳಷ್ಟು ಬತ್ತ ದಾಸ್ತಾನಿದೆ. ಇದು ಮಾರುಕಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರೆಯುತ್ತವೆ. ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಸಗಟು ಬೆಲೆಯು ಇಳಿಮುಖವಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಸೂಕ್ತ ಹಂಚಿಕೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ರೈತನಿಗೆ ಸೂಕ್ತ ಬೆಲೆ ದೊರೆಯುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಹರಿಸಿದೆ.

ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಸೂಕ್ತ ಹಂಚಿಕೆಯ ಕ್ರಮವಾಗಿ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳ ಮೂಲಕ ಗ್ರಾಮೀಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ 10,533 ಮತ್ತು ಅರೆ ನಗರ ಮತ್ತು ನಗರ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ 3,532 ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ತೆರೆದಿದೆ. ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ 825 ನ್ಯಾಯಬೆಲೆ ಅಂಗಡಿಗಳಿವೆ ಮತ್ತು ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಂಚಿಕೆ ಪದ್ಧತಿಯ ಮೇರೆಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿವೆ. ಆದರೆ ಬಹಿರಂಗ ಮಾರುಕಟ್ಟೆ ಬೆಲೆಗೂ ಸರ್ಕಾರದ ನೀಡಿಕೆ ಬೆಲೆಗೂ ಇರುವ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಅತ್ಯಲ್ಪ. ಇದರಿಂದ ಸುಲಭವಾಗಿ ಸ್ಥಳಾಂತರಿಸಲಾಗದ ಬತ್ತ ಮತ್ತು ಇತರ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳು ಮಾಮೂಲು ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಬಳಕೆಯಾಗದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಬಹು ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅವುಗಳನ್ನು ದಾಸ್ತಾನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವುದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಕೋರತೆಯ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಎದುರಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿರುವ ನಮಗೆ ಈಗ ಇದ ಕ್ಷುದ್ಧಂತೆ ಆಹಾರ ದಾಸ್ತಾನಿನ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಪರಿಹರಿಸಲು ಉಪಾಯ ಕಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿ ಬಂದಿದೆ.

ಆಹಾರ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ಇತರ ಅಗತ್ಯ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಸಹ ಹಂಚುವುದರ ಮೂಲಕ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಂಚಿಕೆ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸುವ ಮತ್ತು ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಇತ್ತೀಚಿನ ತೀರ್ಮಾನವನ್ನು ನಾವು ಸ್ವಾಗತಿಸುತ್ತೇವೆ. ಇದು ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯುವಂತೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಖಾಯಂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅಪೇಕ್ಷೆ ಪಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಅಂಥ ಪದಾರ್ಥಗಳನ್ನು ಕ್ರಮಬದ್ಧವಾಗಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವುದೂ ಅವಶ್ಯವಾಗಿದೆ. ಒಮ್ಮೆ ಈ ರೀತಿ ಮಾಡಿದರೆ, ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಹಂಚಿಕೆ ಪದ್ಧತಿಯ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆ ರೀತಿ ಯಲ್ಲಿ ಈ ಅಗತ್ಯ ವಸ್ತುಗಳ ವ್ಯಾಪಾರ ಅಥವಾ ಹಂಚಿಕೆ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವುದು ಅವಶ್ಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ರಾಜ್ಯದ ಅರ್ಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮೂಲಾಧಾರವಾಗಿರುವ ಅಸಂಖ್ಯ ಕೃಷಿಕರಿಗೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳ ಬೆಲೆಗಳು ಇಳಿಯುವುದರಿಂದ ತುಂಬ ತೊಂದರೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ತಡೆ ಗಟ್ಟಿಪಡಿಸಲು ಸರ್ಕಾರವು ಕೊಡುವ ಬೆಲೆಗೆ ಮಾರಲು ಇಷ್ಟಪಡುವ ಎಲ್ಲ ಉತ್ಪಾದಕ ರಿಂದ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯಗಳನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದೆ. ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಲು ಸರ್ಕಾರವು ಕ್ರಮವಾಗಿ ಭೂಕಂದಾಯ, ನೀರಿನ ದರ ಇತ್ಯಾದಿ ಸರ್ಕಾರಿ ಬಾಕಿ ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರಿ ಬಾಕಿಯ ಸಂದಾಯವನ್ನು ಧಾನ್ಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ಆಹಾರ ಧಾನ್ಯದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಭಾರತದ ಆಹಾರ ನಿಗಮವು ನೀಡಿರುವ ಸೌಲಭ್ಯವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ಅದು ಕೊಳ್ಳುವ ದರದಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ವರ್ಗಾಯಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹೈಬ್ರಿಡ್‌ಜೋಳವನ್ನು ಖರೀದಿ ಮಾಡುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರ್ಪಾಟಾದ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಇದು ಹೈಬ್ರಿಡ್‌ ಜೋಳಕ್ಕೆ ಸಹ ಅನ್ವಯಿಸುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯು ದಿನೇ ದಿನೇ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳವಳವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ. ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸಿ ದ್ವೈತ್ಯ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದರೂ ಗ್ರಾಮೀಣ ನಿರುದ್ಯೋಗ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಕಿಂಚಿತ್ತಾದರೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾವು ಉದ್ಯೋಗ ಸೃಷ್ಟಿಕರಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯು 1978-79ರ ಆರ್ಥಿಕ ವರ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಆರಿಸಲಾದ 45 ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಲ್ಲಿ ಜಾರಿಗೆ ಬರಲಿದೆ ಮತ್ತು 1979-80ನೇ ವರ್ಷ ದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ತಾಲ್ಲೂಕುಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. 1982-83ರ ವೇಳೆಗೆ ಯಾವನೇ ಸಶಕ್ತ ವ್ಯಕ್ತಿಗೆ ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಯಚರಣೆಗಳಿಲ್ಲದ ಕಾಲದಲ್ಲಿ 100 ದಿನಗಳ ಕೆಲಸವನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸುವ ಉದ್ಯೋಗಸೃಷ್ಟಿಕರಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ವಿಸ್ತರಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾದೀತೆಂದು ನಂಬುತ್ತೇವೆ.

ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಸಣ್ಣ ರೈತರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಏಜನ್ಸಿ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯನ್ನು ನಾವು ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದೇವೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯಲು ನಿಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾದೀತು. ಈ ಯೋಜನೆಯು 10 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯಾಚರಣೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ ಎಂಟು ಕೇಂದ್ರ ಪುರಸ್ಕೃತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಉಳಿದ ಒಂಬತ್ತು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಇಡೀ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಅನ್ವಯಿಸಿ

ದಂತಾಯಿತು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದರಿಂದ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ರಾಜ್ಯದ 11 ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಬಗ್ಗಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತು ಕೊಂಡಂತಾಯಿತು. ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯ ಕ್ರಮ ಕೈಕೊಂಡಿರುವ ರಾಜ್ಯ ನಮ್ಮದೊಂದೇ ಎಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೇರೆಗೆ ಸುಮಾರು 3.2 ಲಕ್ಷ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ತೀರ ಬಡರೈತರು ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. 1974-78ರವರೆಗಿನ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಣೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಸುಮಾರು ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯ ಧನವನ್ನು ಕೊಡಲಾಯಿತು ಮತ್ತು ಈ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಸುಮಾರು 36 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಮುಂಗಡವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟಿವೆ. ಈ ಹೊಸ ಮಧ್ಯಮ ಆವಧಿಯ ಯೋಜನೆಯು ಕೊನೆಗೊಳ್ಳುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 10 ಲಕ್ಷ ಜನರು ಇದರ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವರೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಈ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಸಹಾಯವಲ್ಲದೆ, ಸರಕಾರವು ಇದಕ್ಕಾಗಿ 17 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಪದ್ಧತಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಪ್ರಾರಂಭಿಕ ಉತ್ತೇಜನ ಮತ್ತು ನೆರವುಗಳಿಂದಾಗಿ, ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಕುಶಲ ಕರ್ಮಿಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಸಮಾಜದ ಇತರ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ವಿವಿಧ ದರದ ಬಡ್ಡಿ ಯೋಜನೆಯ ಮೇರೆಗೆ 9.5 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಸಾಲ ನೀಡಿದೆ. ಇದರಿಂದ 1.8 ಲಕ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ.

ಕುಶಲಕರ್ಮಿಗಳ ಮತ್ತು ಇತರ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿರುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸುವ ಸಲುವಾಗಿ ವಿವಿಧ ದರದ ಬಡ್ಡಿ ಯೋಜನೆಯ ಮೇರೆಗಿನ ಕನಿಷ್ಠ ಮುಂಗಡವನ್ನು ಈಗಿರುವ ಶೇಕಡಾ ಅರ್ಧದಿಂದ ಶೇಕಡಾ ಎರಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಪದೇ ಪದೇ ಕೇಳಿಕೊಂಡಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಫಲಕಾರಿಯಾಗಿವೆ ಎಂದು ಹೇಳಲು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ. ಯೋಜನೆಯ ಮೇರೆಗೆ, ಶೇಕಡಾ ಒಂದರಂತೆ ಸಾಲ ನೀಡಲು ಬೇಕಾಗುವಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಹಣವನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ನೀಡುವಂತೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಭಾರತದ ರಿಸರ್ವ್ ಬ್ಯಾಂಕು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದವರ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಆದೇಶ ನೀಡಿದೆ. ಅದನ್ನು ಒಟ್ಟು ಮುಂಗಡದ ಶೇಕಡಾ ಎರಡಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಿಸಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮ ಕೋರಿಕೆಯು ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಈಡೇರಬಹುದೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ.

ವಿವಿಧ ದರದ ಬಡ್ಡಿ ಯೋಜನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಎಲ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರೀಕೃತ ಹಾಗೂ ಖಾಸಗಿ ವಾಣಿಜ್ಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ನೀಡುವ ಮುಂಗಡಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಗ್ಯಾರಂಟಿ ಕೊಡಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮುಂದೆ ಬಂದಿದೆ. ವಾಣಿಜ್ಯ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ನಿರಾತಂಕವಾಗಿ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗದವರಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮುಂಗಡ ನೀಡಲು ಇದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದು.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ವರ್ಷ ಆರೋಗ್ಯ ಹಾಗೂ ಕುಟುಂಬ ಕಲ್ಯಾಣ ಸೇವೆಗಳಿಗಾಗಿ ಸುಮಾರು 48 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈಗ 1.756

ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟು 31,367 ಹಾಸಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿವೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆ ಮತ್ತು ಹಾಸಿಗೆ ಸೌಲಭ್ಯದ ಅಖಿಲ ಭಾರತದ 1:1,600 ಪ್ರಮಾಣಕ್ಕೆ ಹೋಲಿಸಿದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಮಾಣ 1:1050 ಆಗುತ್ತದೆ. ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿ 2,300 ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯರಿದ್ದಾರೆ. ಅರೆನಗರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಲಭ್ಯವಿರುವ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಿಗಿಂತ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ರೀತಿಯ ವೈದ್ಯಕೀಯ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಒದಗಿಸುವುದು ನಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿದೆ. ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ಪರಿಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ, ಸರ್ಕಾರದ ಸಮುದಾಯ ಆರೋಗ್ಯ ಕಾರ್ಯಕರ್ತರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ನಾವು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಜನಸಂಖ್ಯೆಯ ಏರಿಕೆಯನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಸಮಸ್ಯೆ ಇನ್ನೂ ಇದ್ದೇ ಇದೆ. ಏರುತ್ತಿರುವ ಜನಸಂಖ್ಯೆಯನ್ನು ತಗ್ಗಿಸುವ ಯಾವುದೇ ಬಗೆಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಾರ್ವಜನಿಕರು ಸಿದ್ಧರಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ. ಜನರ ಮನ ಬಲಿಸುವ ಮೂಲಕ ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರುವುದೇ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ನೀತಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾರ್ವಜನಿಕರು 65,529 ಸಂತಾನ ನಿರೋಧಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು 19,591 ಐಯುಡಿ (ವಂಕಿ)ಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಮುಂದೆ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ, ಇದಲ್ಲದೆ 58,925 ಜನರಿಗೆ ಸಂತಾನ ನಿರೋಧ ಶಸ್ತ್ರಚಿಕಿತ್ಸೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಮಲೇರಿಯಾ, ಫೈಲೇರಿಯಾ, ಕುಷ್ಠ, ಕ್ಷಯ, ಜಠರಾಂತ್ರ ರೋಗ (ಗ್ಯಾಸ್ಟ್ರೊ ಎಂಟರಾಯಿಟಿಸ್) ಮತ್ತಿತರ ಸಾಂಕ್ರಾಮಿಕ ರೋಗಗಳ ನಿಯಂತ್ರಣದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ತಾಲ್ಲೂಕು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಂಡಳಿಗಳು ಮತ್ತು ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ನಡೆಸುತ್ತಿರುವ ಔಷಧಾಲಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಹ ನಾವು ತತ್ವಶಃ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಹೆಜ್ಜೆಯಾಗಿ 1979ರ ಮಾರ್ಚ್ 31ಕ್ಕೆ ಮುನ್ನ 56 ಚಿಕಿತ್ಸಾಲಯಗಳನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಕುಡಿಯುವ ನೀರಿನ ಸೂಕ್ತ ಸರಬರಾಜು ಆಗದಿದ್ದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗಾಗಿ ನಾವು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಆರೋಗ್ಯ ಸುಧಾರಣೆಯ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಲ್ಲಿ ವೈಫಲ್ಯವಾಗುತ್ತವೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರವು ಬೆಂಗಳೂರು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮತ್ತು ಒಳಚರಂಡಿ ಮಂಡಲಿಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಆದರೆ ಕಾವೇರಿ ಪ್ರಥಮ ಹಂತದ ಯೋಜನೆಯು ಪೂರ್ತಿಗೊಂಡ ನಂತರವೂ ನೀರಿನ ಪೂರೈಕೆಯು ಬೆಳೆಯುತ್ತಿರುವ ನಗರಕ್ಕೆ ಸಾಲದಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನೀರು ಪೂರೈಕೆಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಇದರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಕ್ಕೆ 1985-86ರ ವೇಳೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ನೀರು ದೊರೆಯುತ್ತದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಮತ್ತು ಒಳಚರಂಡಿ ಮಂಡಲಿಯ ಆಡಳಿತಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯು ಇನ್ನೂ ತೀವ್ರವಾಗಿದೆ. ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳು ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಯೋಜನೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಭಾಗದ ಹೊಣೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಸಂಪನ್ಮೂಲಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅಸಮರ್ಥರಾಗಿರುವುದೇ ವಾಸ್ತವ ಸಮಸ್ಯೆ. ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದ ಎಲ್ಲಾ ಪಟ್ಟಣಗಳಿಗೆ ಸುರಕ್ಷಿತ ಕುಡಿಯುವ ನೀರನ್ನು ಒದಗಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಕಾರ್ಯಸಾಧ್ಯ ಪರಿಹಾರವೊಂದನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ಸರ್ಕಾರದವರು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ್ದಾರೆ.

ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಗ್ರಾಮೀಣ ನೀರು ಸರಬರಾಜು ಯೋಜನೆಯ ಮತ್ತು ನಾವು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವ ಕೊರೆಬಾವಿ ಯೋಜನೆಯ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವೇ ಪರಿಹರಿಸಬಹುದು. ನಾವು 21,406 ಕೊರೆಬಾವಿಗಳನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕೊರೆದಿದ್ದೇವೆ. ಇವುಗಳಿಂದ 18,227 ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೆ ಉಪಯೋಗವಾಗಿದೆ. ಹರಿದ್ವಾಸ ವಸತಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಜನತಾ ಗೃಹಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿರುವ ವಸತಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಕುಡಿಯುವ ನೀರು ಒದಗಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನ ನೀಡಲಾಗಿದೆ, ಪ್ರಸ್ತುತ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನೀರಿನ ತೊಂದರೆ ಇದ್ದ 2,502 ಗ್ರಾಮಗಳಲ್ಲಿ ಕೊರೆಬಾವಿಗಳನ್ನು ತೋಡಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷದ ಕೊನೆಯ ವೇಳೆಗೆ ಉಳಿದ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಅಂಥ ಬಾವಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಯೋಜನೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ಕೊರೆಬಾವಿಗಳು ಸರಿಯಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಪ್ರತಿ ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ಒಂದರಂತೆ ಸಂಚಾರಿ ಘಟಕಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ತಾಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ವೆಂಕಾನಿಕ್‌ಗಳನ್ನೂ ಸಹ ನೇಮಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ ವರ್ಷ ನಿರ್ವಹಣಾ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯವರು 20,031 ಕೈಪಂಪುಗಳನ್ನು ದುರಸ್ತಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಬಳಸುವ ಉಪಕರಣಗಳು ಹಾಗೂ ಯಂತ್ರ ಸಾಮಗ್ರಿಯ ಗುಣ ಮಟ್ಟವನ್ನೂ ಉತ್ತಮಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಬೆಂಗಳೂರು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಥಾರಿಟಿಯು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುವ ಹತ್ತು ಯೋಜನೆಗಳ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಎರಡು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 43,000 ಹೆಚ್ಚು ನಿವೇಶನಗಳು ಲಭ್ಯವಾಗುವುವು. ಈಗಾಗಲೇ ಪೂರ್ಣವಾಗಿರುವ 1,064 ವಸತಿ ಗೃಹಗಳಲ್ಲದೆ, ಅಥಾರಿಟಿಯು ಇನ್ನೂ 2,561 ವಸತಿ ಗೃಹಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೊಂಡಿದೆ. ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶವಾಸಿಗಳಿಗಾಗಿ ವಸತಿ ಗೃಹಗಳ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶ ಸುಧಾರಣೆ ಯೋಜನೆಗಳಿಗೆ ವಿಶೇಷ ಗಮನವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಪ್ರಸ್ತುತ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್, ಬೆಂಗಳೂರು ಡೆವಲಪ್‌ಮೆಂಟ್ ಅಥಾರಿಟಿ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶ ನಿವಾರಣಾ ಮಂಡಲಿ ಈ ಮೂರು ಏಜೆನ್ಸಿಗಳು ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರದಲ್ಲಿ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಣೆ ಮಾಡುತ್ತವೆ ಮತ್ತು ಅವುಗಳು ತಮ್ಮ ಕಾರ್ಯ ಕಲಾಪಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೊಂದು ಅತಿಕ್ರಮಿಸದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಗಮನ ಹರಿಸುತ್ತದೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಏಜೆನ್ಸಿಗಳಿಗೂ, ಕೊಳಚೆ ಪ್ರದೇಶ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳಿಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರದ ಮೂಲಕ ಅಥವಾ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ವಸತಿ ಮತ್ತು ನಗರಾಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿನ ಮೂಲಕವೂ ಗಣನೀಯ ಮೊತ್ತದ ಹಣವನ್ನು ನೀಡಲಾಗಿದೆ.

ಈ ಮೊದಲು ನಗರದ ಬಡಜನರಿಗೆ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನೊದಗಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಗಮನ ನೀಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ದಿಶೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಯೋಜನೆ ಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದು, ನಗರ ಪ್ರದೇಶದ ಬಡಜನರಿಗೆ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ನೀಡಲಾಗುವುದು. ಈ ನಿವೇಶನಗಳ ಬೆಲೆಯ ಬಹು ಭಾಗವನ್ನು ಸಹಾಯಧನ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರವೇ ಮಹಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಇನ್ನುಳಿದ ಭಾಗವನ್ನು ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವವರು ತಮ ವಂತಿಗೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಅಥವಾ ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿಗಳ ಸಾಲ ರೂಪವಾಗಿ ಪೂರೈಸಬೇಕಾಗುವುದು.

1978-79ರ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಜನತಾ ವಸತಿ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ 'ಹುಡ್‌ಕೊ'ದಿಂದ ದೊರೆತ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಾಲದ ನೆರವು ಸೇರಿದಂತೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು 15

ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು ನೀಡಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ, ಈ ವರ್ಷ ಕರ್ನಾಟಕ ಗೃಹನಿರ್ಮಾಣ ಮಂಡಲಿಯವರು ಇನ್ನೂ 5,520 ಮನೆಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಮುಂದಿನ ವರ್ಷ ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆಯ ವಿನಿಯೋಗದ ಗತಿಯನ್ನು ತೀವ್ರಗೊಳಿಸುವುದಲ್ಲದೆ ಅದನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ನಮ ಸರ್ಕಾರ ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ರಾಜ್ಯದಲ್ಲೇ ಅತಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂಖ್ಯೆಯ ವಾಹನಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೂ, ಈ ರಾಜ್ಯದ ಜನಸಂಖ್ಯೆಗೆ ಅವು ಸಾಕಾಗುವುದು ಯಾರೂ ಹೇಳುವಂತಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದ ಆರ್ಥಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಿಂದಾಗಿ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಜನರ ಓಡಾಟವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದು, ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆ ಹಾಗೂ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳು ನೀಡುತ್ತಿರುವ ಸೇವಾ ಸೌಲಭ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಳವಾಗಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಬಂದೊದಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ರಸ್ತೆ ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಕನ್ಸೋರ್ಟಿಯಂನ ಮೂಲಕ ಐದು ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಸಾಲ ಪಡೆಯುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿದ್ದು, ಇದರ ಮೂಲಕ ಈಗಿರುವ 4,499 ಬಸ್ಸುಗಳಲ್ಲದೆ, ಇನ್ನೂ 300 ಬಸ್ಸುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ. ಈಗಲೂ ತೀರ ಹಳೆಯ ಬಸ್ಸುಗಳು ಓಡಾಡುತ್ತಿವೆ. ಇದು ಸಾರಿಗೆ ಸಂಸ್ಥೆಯನ್ನು ಕಾಡುತ್ತಿರುವ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆ. ಇವುಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಕೆಲಕಾಲ ಓಡಿಸಬೇಕಾಗುವುದು. ಕಾಲ ಕ್ರಮೇಣ ಮುಂಬರುವ ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ ಅವುಗಳ ಬಳಕೆಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಲಾಗುವುದು.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಶಿಕ್ಷಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ವರ್ಷ ಸುಮಾರು 141 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲಿದೆ. ಪ್ರಸ್ತುತ 47.30 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ 5.78 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳು ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಓದುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಈ ವರ್ಷ 33,826 ರಿಂದ 33,946 ಕ್ಕೂ ಮಾಧ್ಯಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ 2,452 ರಿಂದ 2,518 ಕ್ಕೂ ಏರಿದೆ. ರಾಜ್ಯದ ಮೂರು ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಅನುಷ್ಠಾನಕ್ಕಾಗಿ ಅವುಗಳಿಗೆ ಧಾರಾಳ ನೆರವನ್ನು ನೀಡಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯದ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಯೊಂದರ ನಿರ್ಮಾಣಕ್ಕೆ ನೀಡಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ 2,500 ರೂಪಾಯಿಗಳನ್ನು 4,500 ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿಸುವ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ನಿರ್ಧಾರವು ಉತ್ತಮ ಫಲಿತಾಂಶ ನೀಡುತ್ತದೆ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಶಾಲೆಗಳಿಗಾಗಿ 2,000 ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದೆ. ಈ ನಿರ್ಧಾರದ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ಈ ವರ್ಷ 2,200 ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಶಾಲಾ ಕೊಠಡಿಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುವುದು.

ರಾಜ್ಯವು ವಯಸ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸುತ್ತಿರುವುದು ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿಗೂ ತಿಳಿದ ವಿಷಯವೇ ಆಗಿದೆ. 1979-80 ರಿಂದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ವಯಸ್ಕ ಶಿಕ್ಷಣದ ವ್ಯಾಪಕ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳಲಾಗುವುದು, ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಸಿದ್ಧತೆ ಪ್ರಗತಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ವಿನಿಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಮೂಲ ಹಣದಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ಶೇಕಡಾ ಇಪ್ಪತ್ತರಷ್ಟನ್ನು ಬೋತಾ ಮಾಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಬೇದವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಕರ್ನಾಟಕ ಸಂಗೀತ ನೃತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ, ಲಲಿತಕಲಾ ಅಕಾಡಮಿ, ನಾಟಕ ಅಕಾಡಮಿ, ಸಾಹಿತ್ಯ ಅಕಾಡಮಿ ಹಾಗೂ ಉರ್ದು ಅಕಾಡಮಿ-ಎಂಬ ಐದು ಅಕಾಡಮಿಗಳನ್ನು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಪುನಶ್ಚೇತನ ಸ್ವಾಯತ್ತ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ಅವುಗಳು ಈವರೆಗೆ ಕನ್ನಡ ಮತ್ತು ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಿರ್ದೇಶನಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಲಹೆ ನೀಡುವ ಅಂಗಗಳಾಗಿ ಕಾರ್ಯವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದುವು ಅವುಗಳಿಗೆ ಈಗ ನೀಡಲಾದ ಸ್ಥಾನಮಾನವು ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ವಿಚಾರಗಳೆರಡರಲ್ಲೂ ಸ್ವಾಯತ್ತತೆಯನ್ನು ನೀಡುವುದು. ಕಲೆ ಹಾಗೂ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಹೀಗೆ ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. ನಾಟಕ, ಸಂಗೀತ, ಸಾಹಿತ್ಯ, ಲಲಿತಕಲೆ, ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಮತ್ತು ಪತ್ರಿಕೋದ್ಯಮವೇ ಮೊದಲಾದ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು 190 ಗಣ್ಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ 500 ರೂಪಾಯಿ ಹಾಗೂ 250 ರೂಪಾಯಿಗಳ ಎರಡು ಶ್ರೇಣಿಯ ಮಾಸಿಕ ಗೌರವ ಧನವನ್ನು ನೀಡಿರುವುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ವರ್ಷ ಕೈಗೊಂಡ ಇನ್ನೊಂದು ಮಹತ್ವಪೂರ್ಣ ಕಲ್ಯಾಣ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು, ಹರಿಜನ-ಗಿರಿಜನ ಹಾಗೂ ಸಮಾಜದ ಇತರ ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳ ಕಲ್ಯಾಣವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವ ಬಗೆ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಬದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವ ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಬಡ್ತಿಗಾಗಿ ಶೇಕಡಾ 18ರ ಮೀಸಲಾತಿಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುವ ಮೂಲಕ ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸರ್ಕಾರವು ಇನ್ನೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಹೆಜ್ಜೆಯನ್ನಿಟ್ಟಿತು. ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಗೆ ಸೇರುವವರ ಮಯೋಮಿತಿಯನ್ನು ಹರಿಜನ ಗಿರಿಜನರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 35 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ, ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದವರ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ 33 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಮತ್ತು ಉಳಿದವರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ 30 ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹೆಚ್ಚಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಈಗ ಹರಿಜನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ 20,147 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರುವ 327 ಸರ್ಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳು ಇವೆ. ಗಿರಿಜನ ಸಮುದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ 794 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿರುವ 14 ಸರ್ಕಾರಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳೂ ಇವೆ. ಹತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳ ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಮೂವತ್ತು ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳ ಕಟ್ಟಡಗಳು ನಿರ್ಮಾಣದ ವಿವಿಧ ಹಂತದಲ್ಲಿದೆ. ಹಿಂದುಳಿದ ವರ್ಗದ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗಾಗಿ ಮೆಟ್ರಿಕ್ ಪೂರ್ವದ 200 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನೂ, ಮೆಟ್ರಿಕ್ ನಂತರದ 40 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿನಿಲಯಗಳಲ್ಲಿ 13,250 ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಗೆ ಊಟ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಲಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಕರ್ನಾಟಕ ವಕ್ಫ್ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆ. ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ವಕ್ಫ್ ಆಸ್ತಿಪಾಸ್ತಿಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಲು ಮತ್ತು ಅಂಥ ಸಂಘ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಿಗೆ ನೆರವು ನೀಡಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಈ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ನಿಗೆ ಆರ್ಥಿಕ ಸಹಾಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಸೂಚನೆಯೊಂದನ್ನು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಿದೆ.

1978-79ರಲ್ಲಿ ಸಮಗ್ರ ಕುಟುಂಬ ಕಲ್ಯಾಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತೃತಗೊಳಿಸಲಾಯಿತು. ಇದರಿಂದಾಗಿ, ಈಗ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯ ಒಂದೊಂದು ತಾಲೂಕು ಈ ಯೋಜನೆಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಗೊಳಪಟ್ಟಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಿಂದ 45,301 ಜನರಿಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಿದೆ. ಆರು ವರ್ಷಕ್ಕಿಂತಲೂ ಕಡಿಮೆ ವಯಸ್ಸಿನ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ನಗರ ಕೊಳಚೆ

ಪ್ರದೇಶಗಳು ಹಾಗೂ ಗುಡ್ಡಗಾಡು ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಕಡಿಮೆ ಆದಾಯ ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಗರ್ಭಿಣಿಯರಿಗೆ ಮತ್ತು ಹಾಲುಣಿಸುವ ತಾಯಂದಿರಿಗಾಗಿ ವಿಶೇಷ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಹಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಜಾರಿಗೆ ತರಲಾಗಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯ ಪ್ರಯೋಜನ ಪಡೆಯುವವರ ಸಂಖ್ಯೆ 2.25 ಲಕ್ಷ. ಕಳೆದ ವರ್ಷ 1.3 ಲಕ್ಷ ಮಂದಿ ಈ ಯೋಜನೆಯ ಲಾಭ ಪಡೆದಿದ್ದರು. ಈ ವರ್ಷವನ್ನು 'ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಕ್ಕಳ ವರ್ಷ'ವೆಂದು ಆಚರಿಸುತ್ತಿರುವುದರಿಂದ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸುವ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ಯೋಜನೆಯಿಂದ 4.77 ಲಕ್ಷ ಶಾಲಾ-ಪೂರ್ವ ಮಕ್ಕಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ 15.27 ಲಕ್ಷ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಲಾಭ ದೊರೆತಿದೆ. ಈ ವರ್ಷ ಪೌಷ್ಟಿಕಾಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಸುಮಾರು 563.00 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಯನ್ನು ನಾವು ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಿದ್ದೇವೆ.

ರಾಜ್ಯದ ಭೂ-ಸುಧಾರಣಾ ಶಾಸನವು ಅದರಲ್ಲೂ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗೇಣಿದಾರರಿಗೆ ಭೂ-ಒಡೆತನದ ವರ್ಗಾವಣೆಯು ಈಗಾಗಲೇ ವ್ಯಾಪಕವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಬದಲಾವಣೆಗಳನ್ನು ತಂದಿದೆಯೆಂಬುದು ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಅಧಿಕಾರೇತರ ಸದಸ್ಯರಿರುವ ಭೂ-ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿಗಳು 1978ರ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯ ವೇಳೆಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಇತ್ಯರ್ಥವಾಗದೆ ಉಳಿದಿದ್ದ 7,48,707 ಅರ್ಜಿಗಳ ಪೈಕಿ 3,92,501 ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಇತ್ಯರ್ಥ ಪಡಿಸಿವೆ. ಇದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ 10,12,135 ಎಕರೆಗಳ ಒಡೆತನವನ್ನು 2,43,338 ಗೇಣಿದಾರರು ಪಡೆದಿದ್ದಾರೆ. ಭೂ-ಸುಧಾರಣಾ ಶಾಸನಕ್ಕೆ 1-1-1979 ರಿಂದ ತಂದ ತಿದ್ದುಪಡಿಯಂತೆ, ಗೇಣಿದಾರರೆಂದು ಹಕ್ಕು ಕೋರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಲು ಅನುಕೂಲವಾಗುವಂತೆ ಆ ಅವಧಿಯನ್ನು ನಾವು ಆರು ತಿಂಗಳವರೆಗೆ ವಿಸ್ತರಿಸಿದ್ದೇವೆ. ತಿದ್ದುಪಡಿಯಾದ ಶಾಸನವು ಭೂ-ರಹಿತ ಕಾರ್ಮಿಕರಿಗೆ ಹೊಲ ಪುನೆಯ ಒಡೆತನಕ್ಕೂ ಅವಕಾಶ ಕಲ್ಪಿಸಿದೆ. ಭೂ-ನ್ಯಾಯಮಂಡಳಿಗಳ ನಿರ್ಣಯವೇ ಅಂತಿಮವಾದುದೆಂದು ಭೂ-ಸುಧಾರಣಾ ಶಾಸನದಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಉಪಬಂಧದಿಂದಾಗಿ, ನ್ಯಾಯಾಲಯಗಳ ದೀರ್ಘಕಾಲದ ವ್ಯವಹರಣೆಗಳಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಬಡ ಗೇಣಿದಾರರು ಸಿಲುಕುವುದು ತಪ್ಪಿದಂತಾಗಿದೆ ಎಂಬುದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಅಭಿಪ್ರಾಯವಾಗಿದೆ ನ್ಯಾಯ ಮಂಡಳಿಗಳು ಇತ್ಯರ್ಥಪಡಿಸಿದ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ಲಕ್ಷ ಅರ್ಜಿಗಳ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ 16,000 ಪ್ರಕರಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ರಿಟ್ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿರುವುದು ಇದಕ್ಕೊಂದು ಉತ್ತಮ ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿದೆ.

ಕೃಷಿಯನ್ನು ಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಗೊಳಿಸುವ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರಾವರಿಗೆ ಹಣ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯ ನೀಡಲಾಗಿದೆ. 1972ರಲ್ಲಿದ್ದ 8.58 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳ ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶ ವಿಸ್ತಾರ 1979ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆ 20.33 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಿಗೆ ಏರಲಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ 403 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸಲಾಗುವುದು. ಮಲ ಪ್ರಭಾ ಅಣೆಕಟ್ಟು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರಿಂದ 89,150 ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಿಗೆ ನೀರೊದಗುತ್ತಿದೆ. ಕಬಿನಿ ಎಡದಂಡೆ ನಾಲೆ ನಿರ್ಮಾಣ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 95 ಕಿಲೋ ಮೀಟರ್‌ಗಳ ಬಲದಂಡೆ ನಾಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವೂ ಮುಗಿದಿದೆ. 1982-83ರ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬಲದಂಡೆ ನಾಲೆ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಮುಗಿಸುವ ಭರವಸೆ ನಮಗಿದೆ. ಒಡಕಲ್ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ನಿರ್ಮಾಣ ಮುಗಿದಿದೆ. ಮತ್ತು ಎಡದಂಡೆ ನಾಲೆ ಮೂಲಕ ಅದರ ಸಂಪೂರ್ಣ ಸಾಮರ್ಥ್ಯದ ಉಪ

ಯೋಗ ಪಡೆಯಲು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಹೇಮಾವತಿ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ನಿರ್ಮಾಣ ಮಂತ್ರಾಲಯದ ಹಂತದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ 1979ರ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ರೆಸ್ಕೋ ಗೇಟ್‌ಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲಾಗುವುದು. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ 37 ಟಿಎಂಸಿಯಷ್ಟು ನೀರು ಸಂಗ್ರಹವಾಗಲಿದೆ. ಹೇಮಾವತಿ ನೀರನ್ನು ತುಮಕೂರು ಜಿಲ್ಲೆಗೆ ತರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಬೇಗೂರು-ನವಿಲೆ ಕಾಲುವೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ. ಹಾರಂಗಿ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ಕಾರ್ಯ ಸ್ವಲ್ಪವೇ ಕ್ರೆಸ್ಕೋ ನಿರ್ಮಾಣದವರೆಗೆ ಮುಗಿದಿದೆ. ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ಮೂರು ಟಿಎಂಸಿಯಷ್ಟು ನೀರು ಸಂಗ್ರಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. 6.4 ಟಿಎಂಸಿಯಷ್ಟು ಪೂರ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ನೀರು ಸಂಗ್ರಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವಿರುವ ಈ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು 1979ರ ಜೂನ್ 30ರ ವೇಳೆಗೆ ಮುಗಿಸಲಾಗುವುದು. 1978-79 ರಲ್ಲಿ ಕೃಷ್ಣಾ ಮೇಲ್ದಂಡೆ ಯೋಜನೆಗೆ 27 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. 37 ಟಿ.ಎಂ.ಸಿ. ನೀರು ಸಂಗ್ರಹ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವುಳ್ಳ ನಾರಾಯಣಪುರ ಅಣೆಕಟ್ಟಿನ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು 1980ರ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ವೇಳೆಗೆ ಮುಗಿಸಲು ನಾವು ಯೋಜಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಶ್ರೀ ಐ. ಎಂ. ಮಗ್ಗುಂ ಅವರು ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿರುವ ಪರಣಾನಾಲಾ ಸಮಿತಿಯು ತನ್ನ ವರದಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿದೆ. ಈ ಸಮಿತಿಯ ಮುಖ್ಯ ಶಿಫಾರಸುಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ತತ್ಪರತೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಸಲು ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತದೆ.

1972ರಿಂದೀಚೆಗೆ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಗಾಗಿ 62 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ಖರ್ಚು ಮಾಡಲಾಗಿದೆ. 1979ರ ಮಾರ್ಚ್ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಮೇರೆಗೆ 1.92 ಲಕ್ಷ ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಿಗೆ ನೀರೊದಗಿಸಲಾಗುವುದು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಗಾಗಿ ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿಯ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು (ಮಾಸ್ಟರ್ ಪ್ಲಾನ್‌ಗಳನ್ನು) ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ. ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ, 20 ಸಣ್ಣ ನೀರಾವರಿ ಕೆರೆಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಳೆತ್ತುವುದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರ ಅನುಮೋದನೆ ನೀಡಿದೆ ಮತ್ತು ಈ ಕೆಲಸ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ.

ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆ ಒಂದೇ ಸಮನಾಗಿ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದೆ. ಅಧಿಕ ಇಳುವರಿ ತಳಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಲು ನಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದೆ. ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಸಹಾಯದೊಂದಿಗೆ ನಾವು ಹೊಸ ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣಾ ಯೋಜನೆಯೊಂದನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಯೋಜನೆ ಮೇರೆಗೆ, ಗ್ರಾಮ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಒಣ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು 800 ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಮತ್ತು ನೀರಾವರಿ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿರುವ ಸುಮಾರು 400 ಕುಟುಂಬಗಳಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣಾ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ನೆರವು ಸಿಗಲಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು 1978ರ ಅಕ್ಟೋಬರ್ ಒಂದರಿಂದ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಸೂಕ್ತವಾದ ನಿರ್ದಿಷ್ಟ ಅವಧಿಯ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮದ ಮೂಲಕ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗುವುದು.

ಕೃಷಿ ಉತ್ಪಾದನೆಯಲ್ಲಿನ ಮಹತ್ವದ ಪರಿಕರಗಳಲ್ಲಿ ಕೃಷಿ ವಿಸ್ತರಣೆ ಒಂದು ಮುಖ್ಯ ಘಟಕ. ನಾವಿಗೆ ಎದುರಿಸುತ್ತಿರುವ ಭಾರೀ ಸಮಸ್ಯೆಯೆಂದರೆ ರೈತರಿಗೆ ಕೃಷಿ ಸಾಲ ನೀಡಿಕೆಯ ಸಮಸ್ಯೆ. ಸಹಕಾರಿ ರಂಗ ಕಾರ್ಯನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಾಲ ವಸೂಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ 176 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಭೂ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕುಗಳ ಪೈಕಿ ಕೇವಲ 95 ಬ್ಯಾಂಕುಗಳು ಮಾತ್ರ ರೈತರಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಹಣಕಾಸು

ನೀಡುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಮ್ಮ ಸರಕಾರ ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹೀಗಾಗಿ ರಾಜ್ಯದ ಹಲವೆಡೆಗಳಲ್ಲಿ ರೈತರಿಗೆ ಕೃಷಿ ಸಾಲ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ.

ಸಾರ್ವತ್ರಿಕಸದಸ್ಯತ್ವ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳನ್ನು ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ. ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿರುವ ಒಟ್ಟು 35.69 ಲಕ್ಷ ಕೃಷಿ ಕುಟುಂಬಗಳ ಪೈಕಿ 31.34 ಲಕ್ಷ ಕುಟುಂಬಗಳನ್ನು ಸಹಕಾರಿ ಯೋಜನೆಗೆ ಒಳಪಡಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇದರಿಂದಾಗಿ ಶೇಕಡ 85ರಷ್ಟು ಕುಟುಂಬಗಳು ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸೇರಿದಂತಾಗುವುದು. ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಸಣ್ಣ ರೈತರನ್ನು ಇದರಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸಲಾಗಿದೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದ ಕಾರ್ಯ ನೀತಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಸಾಲ ನೀಡಿಕೆ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಪುನರ್ರಚಿಸಿದುದರಿಂದಾಗಿ ಮೊದಲಿದ್ದ 8,300 ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳಿಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ 4,300 ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕೃಷಿ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಈಗ ನಾವು ಹೊಂದಿದ್ದೇವೆ.

ಮಾನುಗಾರಿಕೆಯೇ ಪ್ರಧಾನ ವೃತ್ತಿಯಾಗಿರುವ ಬಡ ಮೀನುಗಾರರು ಕಮ್ಮಿ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಉತ್ತಮಪಡಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವ ಸಲುವಾಗಿ ಯಾಂತ್ರಿಕರಣವನ್ನು ಆವಲಂಬಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ನೆರವು ನೀಡುತ್ತಿದೆ. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ಒಟ್ಟು 43 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೀನುಗಾರಿಕೆ ಬಂದರನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಯೋಜನೆ ಯೊಂದನ್ನು ಅನುಮೋದಿಸಿದೆ. ಒಟ್ಟು 14.63 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದಲ್ಲಿ ಕೇಂದ್ರ ವಿಭಾಗ ಯೋಜನೆಯ ಮೇರೆಗೆ ಉತ್ತರ ಕನ್ನಡ ಜಿಲ್ಲೆಯ ಕಣಸಗಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಯೋಗಿಕ ಯೋಜನೆ ಯಾಗಿ "ಬ್ರಾಕಿಷ್ ವಾಟರ್ ಪ್ರಾನ್" ಮತ್ತು ಮೀನುಗಾರ್ ಫಾರ್ಮ್‌ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲಾಗುವುದು.

ಕರ್ನಾಟಕದ ಯಂನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಗಮವು ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕಿನೊಂದಿಗೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡ ಒಪ್ಪಂದದ ಮೇರೆಗೆ ಇದುವರೆಗೆ 742 ಹಾಲಿನ ಸಹಕಾರಿ ಸಂಘಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಇತರ ಘಟಕಗಳು ಸಹ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳ್ಳುತ್ತಿವೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಹೈನುಗಾರಿಕೆ ಯೋಜನೆಯೆಂದು ಕರೆಯಲಾಗುವ (ಆಪರೇಷನ್ ಫ್ಲಡ್ II) ಒಂದು ಹೊಸ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದೆಯೆಂಬುದು ಸದಸ್ಯರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರಬಹುದು. ಈ ಯೋಜನೆಯು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೂ ಅನ್ವಯವಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಆಶಿಸುತ್ತೇವೆ. ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೂಲೆಗೂ ಕ್ಷೀರ ಕ್ರಾಂತಿ (White Revolution) ದರಡುವಂತೆ ಮಾಡಲಾಗುವುದು. ಭಾರವಾಡದಲ್ಲಿ ಅಧಿಕ ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ದೊರೆಯುವ ಹಾಲನ್ನು ಪ್ರಯೋಜನಕಾರಿಯಾಗಿ ಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಬಗ್ಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಾಲಿನ ಪ್ರತಿ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಿದೆ.

1977-78ರಲ್ಲಿ ತೀವ್ರವಾಗಿದ್ದ ವಿದ್ಯುತ್ ಕೊರತೆಯು ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಜಲಾಶಯಗಳ ಭರ್ತಿಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಥೂಲ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ಆದರೂ ವಿದ್ಯುತ್ ಬೇಡಿಕೆ ಸರಬರಾಜಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ನಾವು ನಮ್ಮ ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಾದ ತಮಿಳು ನಾಡು, ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ತನ್ನು ಖರೀದಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕೇರಳ ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯಗಳ ನಡುವಣ "ಅಂತರರಾಜ್ಯ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ಮಿಷನ್ ಲೈನ್" ಇದೀಗ ಪೂರ್ಣಗೊಂಡಿದ್ದು ಅದು ದಿನಂಪ್ರತಿ ಮೂರು ಮಿಲಿಯನ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೂನಿಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಹೊಂದಿದೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ನಿರಂತರವಾಗಿ ವಿದ್ಯುತ್ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಕೇರಳ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಬಹಳ ಆಭಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಸಮಾವೇಶವಾಗಲಿ ರುವ ಕೇರಳ, ತಮಿಳುನಾಡು ಮತ್ತು ಕರ್ನಾಟಕದ ವಿದ್ಯುತ್ ಸಚಿವರ ತ್ರಿಪಕ್ಷ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ದೀರ್ಘವಧಿ ಒಪ್ಪಂದವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಈ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೆಂದೂ ಆಗದಷ್ಟು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ಮಳೆಯಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಮತ್ತು ನೆರೆ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಪ್ರಮಾಣದಲ್ಲಿ ವಿದ್ಯುತ್ನ್ನು ಅವರು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಾಧ್ಯತೆಯಿರುವುದರಿಂದ ಪ್ರಸಕ್ತ ಯೋಜನಾ ಅವಧಿಗೆ ಒಂದೆ ಹೊಸ ವಿದ್ಯುತ್ ಕಾರ್ಯ ನೀತಿಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಅದನ್ನು 1-1-1979 ರಿಂದ ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರಲಾಗಿದೆ.

ಕಾಳಿ ನದಿಯ ನಾಗರೂರಿ ವಿದ್ಯುದಾಗಾರದಲ್ಲಿ 1979ರ ಜೂನ್‌ನಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇದು ಋತುಮಾನಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ಮಾತ್ರ ಮಾಡುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪ್ರಮಾಣದ ಸರಬರಾಜಾದುದರಿಂದ ನಾವು ಇತರ ಎಲ್ಲ ಯೋಜನೆ ಗಳನ್ನೂ ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕು. 55 ಮೆಗಾವಾಟಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ನೀಡುವ ಲಿಂಗನಮಕ್ಕಿ ಅಣೆಕಟ್ಟು ವಿದ್ಯುದಾಗಾರದ ಮೊದಲ ಮತ್ತು ಎರಡನೇ ಘಟಕ ಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲಾಗುವುದು. ವರಾಹಿ, ಚಕ್ರ ಮತ್ತು ಸಾವೆಹಕ್ಕಿ ಯೋಜನೆಗಳ ಕೆಲಸ ಈಗಾಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದೆ. ರಾಯಚೂರು ಥರ್ಮಲ್ ವಿದ್ಯುತ್ ಯೋಜನೆಯ ಪೂರ್ವಭಾವೀ ಕೆಲಸ ಆರಂಭವಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಕೆಲಸ ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇದೆ.

ಪ್ರಸಕ್ತ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ, 1978ರ ನವೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯವರೆಗೆ 436 ಗ್ರಾಮ ಗಳಿಗೆ ಮತ್ತು ಹರಿಜನ ಬಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಹಾಗೂ 7,926 ನೀರಾ ವರಿ ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ. ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ 19,070 ಗ್ರಾಮ ಗಳು ಹಾಗೂ 680 ಹರಿಜನ ಬಸ್ತಿಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು 2,67,198 ಪಂಪ್‌ಸೆಟ್ಟುಗಳಿಗೆ ವಿದ್ಯುತ್ನ್ನು ಒದಗಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದ ವರ್ಷ ಸ್ಥಾಪನೆಯಾದ ಎರಡು ಮುಖ್ಯ ಉದ್ಯಮಗಳೆಂದರೆ, ದಿ ಮೈಸೂರ್ ಪೇಪರ್ ಮಿಲ್ಸ್ ಹಾಗೂ ದಿ ವಿಕ್ರಾಂತ್ ಟೈರಸ್. ಮೊದಲನೆಯದು ಭಾರತದ ಔದ್ಯಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮತ್ತಿತರ ಹಣಕಾಸು ಏಜೆನ್ಸಿಗಳಿಂದ ಸಾಲ ರೂಪವಾಗಿ ಪಡೆದ 100 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಹಣಕಾಸು ನೆರವಿನಿಂದ ಮುಖ್ಯ ವ್ಯಾಪಕ ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವೊಂದನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಅಂತಿಮವಾಗಿ 37,000 ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ಬರೆಯುವ ಕಾಗದ ಮತ್ತು 75,000 ಟನ್ನುಗಳಷ್ಟು ವೃತ್ತ ಪತ್ರಿಕಾ ಕಾಗದವನ್ನು (ನ್ಯೂಸ್ ಪ್ರಿಂಟನ್ನು) ಉತ್ಪಾದಿಸಿ, 41,51 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಮಹಿವಾಟು ನಡೆಸಲಿದೆ. ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳಿಂದ ಹಲವಾರು ಆಡಳಿತಾತ್ಮಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ವಿಕ್ರಾಂತ್ ಟೈರಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಆಡಳಿತವನ್ನು ಸರ್ಕಾರವು ವಹಿಸಿಕೊಂಡದ್ದರಿಂದ, ಅದು ಭದ್ರವಾಗಿ ನೆಲೆಯೂರುವಂತಾಗಿದೆಯಲ್ಲದೆ, ಸರ್ಕಾರವು ಕಂಪನಿಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬಂಡವಾಳಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ. ಭಾರತದ ಔದ್ಯಮಿಕ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಾಲ ನೀಡಿಕೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತರಿಸಿದು, ಟೈರುಗಳ ಉತ್ಪಾದನೆಗಾಗಿ ರೆಬ್ಬರ್ ಸರ್ಕಾರದ ಸಹಕಾರದೊಂದಿಗೆ 1979ರ ಅಂತ್ಯದ ವೇಳೆಗೆ ಮಣಿಜ್ಯ ಉತ್ಪಾದನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಕಂಪನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಬಹುದು

ದಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಲಾಗಿದೆ. ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಈ ಯೋಜನೆಯು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಐದು ಲಕ್ಷ ಟೈರು ಮತ್ತು ಟ್ಯಾಬುಗಳನ್ನು ತಯಾರಿಸುವಷ್ಟು ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತದೆ.

ವಿಕ್ರಾಂತ್ ಟೈರ್ಸ್ ಸಂಸ್ಥೆಗೆ ಹೂಲತಃ ಚೇತನ ನೀಡಿದ ಕರ್ನಾಟಕ ಔದ್ಯಮಿಕ ಬಂಡವಾಳ ಹೂಡಿಕೆ ಮತ್ತು ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್ ಆರ್ಥಿಕ ನೆರವು ನೀಡುವ ತನ್ನ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಮುಂದುವರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದು ಇಕ್ವಿಟ್ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಇಂದಿನ ವರೆಗೂ ಕೊಟ್ಟ ಸಾಲ ಇವುಗಳು 29.86 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಯಾಗಿದ್ದು, 158 ಘಟಕಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಒಟ್ಟು 280 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳಷ್ಟು ಹಣ ವಿ ಯೋಗ ಮಾಡಿದೆ. ಹೀಗಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಿಗೆ ರಿಯಾಯಿತಿಯ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಹಣ ಒದಗಿಸುವಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸಿದ ರಾಜ್ಯ ಹಣಕಾಸು ನಿಗಮಕ್ಕೆ ಕಳೆದ ವರ್ಷ (77-78) 228 ಯೂನಿಟ್ಗಳಿಗೆ 10.15 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನು ಒದಗಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯ ಸಣ್ಣ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ನಿಗಮವು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಗಣನೀಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಂಡಿದೆ ಮತ್ತು ಅದರ ವ್ಯವಹಾರವು 1976-77ರಲ್ಲಿ 190.56 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಾಗಿದ್ದು 1977-78 ರಲ್ಲಿ 413 ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿಗಳಿಗೆ ಏರಿತು. ನಿಗಮವು ಟೀನ್ಯ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಎಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ 209 ಷೆಡ್ಡುಗಳ ನಿರ್ಮಾಣವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿತು ಮತ್ತು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಎಸ್ಟೇಟನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದು ಇದುವರೆಗೆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ 29 ಕೈಗಾರಿಕಾ ಎಸ್ಟೇಟುಗಳಲ್ಲಿ 1,200 ಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಷೆಡ್ಡುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ತಾಲೂಕು ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ 10 ಸಣ್ಣ ಷೆಡ್ಡುಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಹ ಹೊಂದಿದೆ.

ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗವನ್ನು ಒದಗಿಸುವ ಮತ್ತು ಆದಾಯದ ಮಟ್ಟವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಣ್ಣ ಪ್ರಮಾಣದ ಮತ್ತು ಗುಡಿ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಉತ್ತೇಜನ ನೀಡಲು, ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಹೊಸ ಕೈಗಾರಿಕಾ ನೀತಿನುಸಾರವಾಗಿ, ಸಮೃದ್ಧ ಸರ್ಕಾರವು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಗೊತ್ತುಪಡಿಸಿದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ, ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿಯ ಏಳು ಜಿಲ್ಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದೆ. ಅವಶ್ಯಕ ಸಿಬ್ಬಂದಿಯನ್ನು ಮಂಜೂರಾಡಲಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ವಿಸ್ತೃತವಾಗಿ ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲು ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಕೈಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದೆ. ಮುಂದಿನ ಸಾಲ್ಕು ವರ್ಷಗಳಿಗಾಗಿ, ವಾರ್ಷಿಕ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗಾಗಿ ಕ್ರಿಯಾ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಜಿಲ್ಲೆಯಲ್ಲಿರುವ ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಕೈಗಾರಿಕೆಗಳ ಎಲ್ಲ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಪೂರೈಸಲು ಕೇವಲ ಒಂದು ಏಜೆನ್ಸಿಯಿರತಕ್ಕದ್ದೆಂಬುದನ್ನು ಇದು ಖಚಿತಪಡಿಸುತ್ತದೆ. ಸಣ್ಣ ಮತ್ತು ಗ್ರಾಮ ಉದ್ಯಮಗಳಿಗೆ ಅಗತ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲ ಸೇವೆಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಉತ್ತೇಜನಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕೇಂದ್ರದ ಏಕಾಶ್ರಯದಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸಲಾಗುವುದು.

ಖಾದಿ ಮತ್ತು ಕೈಗಾರಿಕಾ ಮಂಡಲಿಯು ನವೆಂಬರ್ 1978ರ ವೇಳೆಗೆ 715 ಗೋಬರ್ ಗ್ಯಾಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗಳ ಸ್ಥಾಪನಾ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಪೂರ್ಣಗೊಳಿಸಿದೆ ಮತ್ತು

1978ನೇ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ 2,120 ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದು, ಅದು ಮಾರ್ಚ್ 1979ರ ವೇಳೆಗೆ ಸುಮಾರು 2,500 ಗೋಬರ್ ಗ್ಯಾಸ್ ಪ್ಲಾಂಟ್‌ಗಳನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಅರಣ್ಯ ಸಂಪತ್ತನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಮತ್ತು ಅದರ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗಾಗಿ ಒಂದು ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ವನ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ಯೋಜನೆಯ ಸಂಬಂಧದ ಸರ್ಕಾರದ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ 40,000 ಹೆಕ್ಟೇರುಗಳಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ವನ ನಿರ್ಮಾಣ ಕಾರ್ಯ ನಡೆಯಿತು. ಬಿದಿರು ಮತ್ತು ನೀಲಗಿರಿ (ಯೂಕಲಿಪ್ಟಸ್) ಮರದ ಪ್ಲಾಂಟೇಷನ್‌ಗಳನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಕಾಗದ ಕಾರ್ಖಾನೆಗಳಿಗೆ ಸಾಧಾರಣ ಜಮೀನುಗಳನ್ನು ಹಂಚಿದೆ. ಗ್ರಾಮಾಂತರ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಗೀ ಜಮೀನುಗಳಲ್ಲಿ ಮರ ನೆಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ನೀಡಲು ಒಣ ಹುಲ್ಲನ್ನು ಮತ್ತು ಉರುವಲಿಗಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸಬಹುದಾದ 174 ಲಕ್ಷಕ್ಕೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಸಿಗಳನ್ನು ಉಚಿತವಾಗಿ ಸರಬರಾಜು ಮಾಡಲಾಯಿತು.

ದುರ್ಬಲ ವರ್ಗಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಉರುವಲನ್ನು ಮತ್ತು ಮೇದಾರರಿಗೆ ಮತ್ತು ಬುರುಡರಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಬಿದಿರು ಮತ್ತು ಬೆತ್ತಗಳ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನು ಅನುಕೂಲವಾದ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಡಿಪೋಗಳನ್ನು ತೆರೆಯುವ ಮೂಲಕ ಮತ್ತು ಸಾಮಗ್ರಿಯನ್ನು ಯೋಗ್ಯ ಬೆಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸುವ ಮೂಲಕ ಪೂರೈಸಲಾಯಿತು. ಅರಣ್ಯ ಇಲಾಖೆಯು ಜನತಾ ಗೃಹ ನಿರ್ಮಾಣ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಈಡೇರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಿಂಡು ಮರಗಳನ್ನು (ಲಾಗ್ ಟಂಬರ್) ಸರಬರಾಜು ಮಾಡುತ್ತಿದೆ.

ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ವಿದೇಶಿ ಪ್ರವಾಸಿಗರನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವ ಹಲವಾರು ಪ್ರೇಕ್ಷಣೀಯ ಸ್ಥಳಗಳಿದ್ದರೂ, ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಕಷ್ಟು ಪ್ರಚಾರ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಡೆಲ್ಲಿ, ಆಗಾ, ಖುಜುರಾಹೊ, ಮುಂಬಯಿ ಮತ್ತು ಕಲ್ಕತ್ತಾಗಳಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ವನ್ಯ ಜೀವಿಗಳನ್ನು ಸಂರಕ್ಷಿಸುವ ಹಾಗೂ ಮೃಗಾಲಯಗಳನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮೃಗಾಲಯ ಪ್ರಾಧಿಕಾರವನ್ನು ರಚಿಸಿದೆ. ಅದಲ್ಲದೆ, (ಕ) ಬಾದಾಮಿ ಪ್ರವಾಸಿ ಕೇಂದ್ರವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೊಳಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ (ಖ) ಬಂಡೀಪುರದಲ್ಲಿನ ವನ್ಯಜೀವಿ ಅಭಯಾರಣ್ಯ, ನಾಗರಹೋಳೆ ಮತ್ತು ಶ್ರೀರಂಗಪಟ್ಟಣದ ಪಕ್ಷಿಧಾಮ ವನ್ಯಜೀವಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮೈಸೂರು ಪ್ರವಾಸಿ ಕೇಂದ್ರದ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಯ ಬಗ್ಗೆ ಮತ್ತು (ಗ) ಧ್ವನಿ ಮತ್ತು ಸಂಗೀತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು, ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಗ್ರಾಮಕ್ಕೂ ಸರ್ವೆಂಟು ರಸ್ತೆಗಳ ಸಂಪರ್ಕವನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಲು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆ- ರಾಜ್ಯದ ಎಲ್ಲ ಗ್ರಾಮಗಳಿಗೂ ಸಂಪರ್ಕ ಕಲ್ಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ 750 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚದ ಒಂದು ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ರೂಪಿಸಲಾಗಿದೆ. ಕರ್ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ಈಗ ಒಟ್ಟು 90,567 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದದಷ್ಟು ರಸ್ತೆಗಳಿವೆ. ಅವುಗಳ ಪೈಕಿ 67,245 ಕಿ.ಮೀ. ರಸ್ತೆಗಳು ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆಯ

ಅಧೀನದಲ್ಲಿವೆ ಮತ್ತು ಪ್ರತಿ ಸೂರು ಚದರ ೪.ಮೀ. ವಿಸ್ತೀರ್ಣದ ಭೂ ಭಾಗದಲ್ಲಿ 49 ಕಿ.ಮೀ. ಉದ್ದದಷ್ಟು ರಸ್ತೆ ಸೌಲಭ್ಯವಿದ್ದು ಇಡೀ ದೇಶದಲ್ಲಿಯೇ ಈ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಕರ್ನಾಟಕ ರಾಜ್ಯವು ಅತ್ಯಂತ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿದ ರಾಜ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದೆ ಎಂದೂ ಹೇಳಬಹುದು.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ರೈಲು ಮಾರ್ಗಗಳನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಲು ಹಣ ವಿನಿಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರದ ವೆನವೊಲಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪಕ್ಕೆ ತರುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿಕೊಡುವ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ಹೊಣೆ ಹೊರುವ ಭರವಸೆ ನೀಡಿದರೂ ನಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿಲ್ಲ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರವು ಬೆಂಗಳೂರು-ಮೈಸೂರು ರೈಲು ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಬ್ರಾಡ್‌ಗೇಜ್ ಆಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಲು ಇನ್ನೂ ಮಂಜೂರಾತಿ ನೀಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದರೂ, ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವು ಯಲಹಂಕದ ಬಳಿ ಗಾಲಿ ಮತ್ತು ಆಚ್ಚು ತಯಾರಿಕೆಯ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ತೀರ್ಮಾನಿಸಿರುವುದನ್ನು ತಿಳಿದು ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿದೆ.

ಕಳೆದ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲಿಂದ ನಾವು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದ್ದ ವಿಜಯನಗರ ಉಕ್ಕು ಸ್ಥಾವರದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ದೊರೆಯಬೇಕಾದ ಗಮನ ಇನ್ನೂ ದೊರೆತಿಲ್ಲ. ಹೊಸಪೇಟೆ ಬಳ್ಳಾರಿ ವಲಯದ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅದಿರು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಮಟ್ಟದ್ದಾಗಿದ್ದು ಅದರಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿಣದ ಅಂಶ ಶೇ. 67ರಷ್ಟಿದೆ. ಹೀಗಿರೂ ಈ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಲು ಏಕಿಷ್ಟು ವಿಳಂಬವಾಗುತ್ತಿದೆಯೋ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯದಾಗಿದೆ. ಹತ್ತು ವರ್ಷಗಳಿಗೂ ಹಿಂದೆ ಉಕ್ಕು ಸ್ಥಾವರಗಳ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ತಕ್ಕ ನಿವೇಶನಗಳನ್ನು ಆರಿಸುತ್ತಾ ಹೊರಟ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಮೇರಿಕನ್ ಸ್ಟೀಲ್ ಫಾರ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಕನ್ಸೋರ್ಟಿಯಂ ಸಹ ಸೇರಿದಂತೆ ಅನೇಕ ತಜ್ಞ ಸಮಿತಿಗಳವರು ಉಕ್ಕು ಸ್ಥಾವರದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೆ ಹೊಸಪೇಟೆಯು ಅತ್ಯುತ್ತಮ ಸ್ಥಳ ಎಂದು ಶಿಫಾರಸು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಕರ್ನಾಟಕ ಜನತೆಯ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಮನ್ನಿಸಿ ವಿಜಯನಗರ ಉಕ್ಕು ಸ್ಥಾವರ ಯೋಜನೆಯನ್ನು ಕಾರ್ಯಗತಗೊಳಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರವು ಸತತವಾಗಿ ಕೇಂದ್ರ ಸರ್ಕಾರವನ್ನು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುತ್ತ ಬಂದಿದೆ.

“ಮಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಕರಾವಳಿ ಆಧಾರಿತ ಹಾಗೂ ರಫ್ತು ಉದ್ದೇಶಿತ ಸ್ಥಾವರವನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಲಾಗುವುದು. ಆ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಎಡರು ತೊಡರುಗಳಿವೆ. ಅದಕ್ಕೂ ವಿಜಯನಗರದ ಉಕ್ಕು ಸ್ಥಾವರದ ಸ್ಥಾಪನೆಗೂ ಏನೂ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಆ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿ ಅಸಮಾಧಾನ ಹೊಂದುವ ಪ್ರಮೇಯವಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಭಾರತದ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳವರು ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ಪರಿಗೆ ಪ್ರತಿ ಬರೆದಿರುವುದು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ.

ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಹಾಗೂ ಆಡಳಿತ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಿರಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಪಡಿಸುವವರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜ್ಯದ ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯಗಳಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ನಮ್ಮ ನಿಲುವಿಗೆ ಏಳನೆಯ ಆರ್ಥಿಕ ಆಯೋಗದವರು ಮನ್ನಣೆ ನೀಡಿರುವುದು ಬಹು ಸಂತೋಷದ ಸಂಗತಿ.

ರಾಜ ಕೈ ಪ್ರಾಪ್ತವಾಗಲಿರುವ ಹೆಚ್ಚಿನ ರಾಜಸ್ವಗಳ ವಿವರವನ್ನು ನಮ್ಮ ಅರ್ಥ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಮಂಡಿಸಲಿರುವ ಬಜೆಟ್‌ನಲ್ಲಿ ತಿಳಿಸಲಿದ್ದಾರೆ. ಇದು, 1979-80ನೇ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬೃಹತ್ ಯೋಜನೆಗಳನ್ನು ರೂಪಿಸಲು ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ, ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ 1979-80ರ ವಾರ್ಷಿಕ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ 486 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚ ಮಾಡಲು ಪ್ರಸ್ತಾವಿಸಿದೆ. ಈ ವೆಚ್ಚವು ಅಂತಿಮವಾಗಿ ಯೋಜನಾ ಆಯೋಗದವರೊಂದಿಗೆ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದ ನಂತರವೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಬೇಕಾಗಿರುವುದಾದರೂ ಅದು 1978-79ರ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅಂಗೀಕೃತವಾದ 332 ಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಿಂತ ಗಣನಾರ್ಹವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿದೆ.

ಚಿಕ್ಕಮಗಳೂರು ಉಪಚುನಾವಣೆಯ ಕೆಲವು ಘಟನೆಗಳಿಂದ ಮತ್ತು ಈಶ್ವರೇಗಿ ಶ್ರೀಮತಿ ಇಂದಿರಾ ಗಾಂಧಿಯವರನ್ನು ಜೈಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದರ ಹಾಗೂ ಲೋಕಸಭೆಯಿಂದ ಹೊರಹಾಕಿದುದರ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನಡೆದ ಚಳುವಳಿಗಳಿಂದ ರಾಜ್ಯದ ಶಾಂತ ವಾತಾವರಣ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಕಿದಂತಾಗಿತ್ತು. ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ಕಾನೂನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಗೆ ಮತ್ತು ಮಾಮೂಲು ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದೆ. ಅಲ್ಲದೆ, ಚಳುವಳಿಗೆ ಕಾರಣವೇನೇ ಇದ್ದರೂ ಕಾನೂನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ರಾಜ್ಯಾದ್ಯಂತ ಪಾಲಿಸಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟುನಿಟ್ಟಾದ ಸೂಚನೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದೆ. ದೊಂಬಿ, ಕೋಮುಮಾರುಗಲಭೆ, ಮತ್ತಿತರ ಗಲಭೆಗಳ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾಶಗೊಳಿಸಲಾದ ಆಸ್ತಿ, ಪಾಸ್ತಿಗಳ ಮೌಲ್ಯದ ಒಂದಿಷ್ಟು ಭಾಗವನ್ನಾದರೂ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕರ್ನಾಟಕ ಪೊಲೀಸು ಅಧಿನಿಯಮದ ಮೇರೆಗೆ ಪುಂಡುಗಂದಾಯವನು ವಿಧಿಸುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರ ವಿಚಾರ ನಡೆಸುತ್ತಿದೆ.

ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಸಾಮರಸ್ಯವನ್ನು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಕಾಪಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ವಲಯದ ಈ ಉದ್ಯಮಗಳಲ್ಲಿ ಭಾರೀ ಮುಷ್ಕರಗಳ ಬೆದರಿಕೆಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಕಾರ್ಮಿಕ ಇಲಾಖೆಯ ದೃಢ ರಾಜಿ ಪ್ರಯತ್ನಗಳಿಂದ ನಿವಾರಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಹಿಂದಿನ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗಿದ್ದ, ಆದರೆ ಪರಿಶೀಲಿಸದೆ ಉಳಿದಿರುವ ಕೆಲವು ವಿಧೇಯಕಗಳನ್ನು ಮತ್ತು ಅಧ್ಯಾದೇಶಗಳ ಬೆದಲಾಗಿ ರಚಿಸಿದ ವಿಧೇಯಕಗಳೂ ಸೇರಿದಂತೆ ಕೆಲವು ಹೊಸ ವಿಧೇಯಕಗಳನ್ನು ಈ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಮಂಡಿಸಲಾಗುವುದು.

ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನಗಳು ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಲಿ ಎಂದು ನಾನು ಅಶಿಸುತೇನೆ.

“ಜೈ ಹಿಂದ್”